

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית המשפט לעניינים מנהליים

עתמ 2033/08
בפני כבוד השופטת רובינשטיין

העותרות

1. התנועה לחופש המידע
2. עמותת רומאים לזכויות אדם

ע"י ב"כ עו"ד אדוה מוגיה
רוטשילד 45, ראשון לציון 75266
טל': 03-9560146 פקס: 03-9560359

- נ ד -

המשיבה

מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר
ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרח)
רח' הנריטה סולד1, תל-אביב, ת.ד. 33475, 64924
טל': 03-6970222 פקס: 03-6918541

תגובה לבקשה לפסיקת הוצאות

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 17.2.09 מתכבדת המשיבה ליתן תגובתה לבקשת העותרת לחיוב המשיבה בהוצאות העתירה.

רקע עובדתי רלבנטי

1. ביום 4.9.07 פנתה העותרת 2 לראש לשכת הדוברות בשב"ס בבקשה לקבלת מידע שכלל חמישה סעיפי בקשה נפרדים. בפניה זו נרשם כי מצורפת קבלה אחת בדבר תשלום אגרה אחת לשם קבלת המידע.
2. ביום 11.9.07 פנתה העותרת 2 בפניה אחרת נפרדת לראש לשכת הדוברות בשב"ס, בבקשה לקבל מידע אחר, שכלל 7 סעיפי בקשה נפרדים. בקשה זו לא לוותה באישור על תשלום אגרה כנדרש.
3. ביום 14.2.08 פנתה העותרת 1 במכתב לדוברת שב"ס ובה ביקשה כי יינתן מענה לבקשות שהוגשו על ידי העותרת 2 (הבקשות שמורטו לעיל).
4. בעתירה נטען, כי ביום 13.3.08 הומצאו למשיבה הקבלות המעידות על תשלום האגרות בנין שתי בקשות המידע.

5. ביום 17.4.08 פנתה העותרת 1 לדוברת שב"ס וביקשה להעביר לעותרת 2 את המידע. **במכתב זה צוין ברחל ביתך הקטנה כי דוברת שב"ס ציינה בפני ב"כ העותרת 1 מפורשות בשיחה טלפונית כי הוחלט למסור את המידע לעותרת 2 אלא שהמידע טרם הועבר לדוברת ולכן טרם הועבר אף לעותרת 2.** מכאן שהחלטה למסור את המידע לעותרת 2 ניתנה עוד קודם הגשת העתירה.
6. ביום 30.6.08, שלושה וחצי חודשים לאחר העברת הקבלות בגין תשלום האגרות הנדרשות לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח – 1988 (להלן: "החוק"), הוגשה העתירה.
7. מאחר ששתי הבקשות לקבלת מידע כללו איסוף נתונים בהיקף ניכר ואף עיבוד של נתונים אשר ספק אם רשאית היתה העותרת 2 לקבלו במסגרת החוק, והלכה למעשה דובר בבקשות רבות למידע ולא בשתי בקשות בלבד, חל עיכוב במסירת המידע לעותרת 2 והמידע נמסר רק לאחר הגשת העתירה. בנסיבות העניין, ובפרט לנוכח האיחור במסירת המידע, הוחלט שלא לדרוש תשלום אגרות נוספות בגין המידע, וזאת לפני משורת הדין.
8. מסירת המידע לעותרת 2 ייתרה את הצורך בקיומו של הדיון בעתירה. העותרות אכן מבקשות למחוק את העתירה, אלא שהן עומדות על חיוב המשיבה בהוצאות (ואף הוצאות לדוגמה) וכן מבקשות כי תוחזר להן אגרת בית המשפט.

עמדת המשיבה

9. אחד היסודות המרכזיים למתן הוצאות במקרים בהם עתירה נמחקת לאחר הגשתה, הינו כי קיים קשר סיבתי בין הגשת העתירה לבין מתן הסעד לעותר. קרי- כי בעקבות הגשת העתירה, חזר בו המשרד הרלבנטי מעמדתו והעניק לעותר את הסעד שנתבקש בעתירה.
10. דא עקא, כאמור לעיל, במקרה זה לא ניתן הסעד לעותרת 2 בעקבות הגשת העתירה, ולמעשה, עוד לפני שהוגשה העתירה כבר גיבש המשיב עמדתו לפיה יש להעניק לעותרת 2 את המידע המבוקש על ידה, בשתי הבקשות הנפרדות, ופעל לאיסוף המידע. העותרות ידעו על עמדה זו של השב"ס והדברים עולים מפורשות מפניית העותרת 1 אשר בה מודה העותרת 1 כי נמסר לבאת כוחה ע"י דוברת שב"ס, שהוחלט למסור את המידע לעותרת 2. מסמך זה נכתב וצורף לעתירה על ידי העותרות עצמן ולכן לא יכולה להיות מחלוקת כי החלטה למסור את המידע לעותרת 2 התקבלה עוד קודם להגשת העתירה.
11. משכך ובהתאם להלכות הפסוקות בכל הנוגע לחיוב בהוצאות, דין הבקשה להדחות.
12. בבג"צ 3325/05 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' מפלגת הליכוד ואח' (פורסם בנבו) נדחתה בקשה לחיוב בהוצאות וזאת לאחר שנקבע שהגם שאין מחלוקת שהעניין נשוא העתירה בא על פתרונו לאחר הגשת העתירה, העותרת לא הצליחה להוכיח כי שינוי זה בא כפועל יוצא של הגשת העתירה. כך גם בעניינו – החלטת המשיבה למסור את המידע

